

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2048/2021

03.02.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Стојановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Николов адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1241/2020 од 03.12.2020. године, у седници већа одржаној 03.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1241/2020 од 03.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1241/2020 од 03.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 901/19 од 27.01.2020. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужилца, по основу одржаја утврђеног правноснажном пресудом Општинског суда у Зајечару П 572/17 од 26.07.2007. године, власник кп.бр. .. пашњак 5. класе површине 0.15,04 хектара, као и да је по основу одржаја власник кп.бр. .. земљиште под зградом и породичном стамбеном зградом број 1, површине 0.00,57 хектара, земљиште уз зграду објекат површине 0.05,00 хектара и пашњак 5. класе површине 0.00,54 хектара, све у месту званом „Село“, уписаних у ЛН број .. КО ... што је тужени дужан да призна и трпи одговарајући упис својине, као и да јој наведене непокретности преда у државину. У другом ставу изреке обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 168.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1241/2020 од 03.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање права својине на непокретностима по основу одржаја. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђивања права својине поднета је 29.02.2016. године. У тужби је вредност предмета спора означена износом од 80.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС ни на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић